

Lovforslag nr. L 104. Fremsat den 6. november 1991 af skatteministeren (Fogh Rasmussen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om afgift af visse olieprodukter

§ 1

I lov om afgift af visse olieprodukter, jf. lov-bekendtgørelse nr. 621 af 14. oktober 1988, som ændret senest ved lov nr. 396 af 6. juni 1991, foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 1, affattes således:

»Stk. 1. Af forbrug af olieprodukter her i landet svares afgift til statskassen efter reglerne i denne lov og efter følgende satser:

- 1) gas- og dieselolie: 176 øre pr. l.
- 2) fuelolie: 198 øre pr. kg.
- 3) fyringstjære: 178 øre pr. kg.
- 4) petroleum: 176 øre pr. l.«

2. I § 1, indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Ved afgiftspligtig olie forstås i denne lov olieprodukter af hvis forbrug, der skal svares afgift.«

3. § 2, stk. 1, affattes således:

»Stk. 1. Ved indførsel til forbrug her i landet af olie, der skal fortoldes, svares afgiften af den, der foretager indførselen, medmindre varerne indføres efter reglerne i § 5 af en virksomhed, der er registreret efter § 3. Der betales dog også afgift ved indførselen af motorbrændstof, der medbringes som rejsegods, bortset fra indholdet i transportmidlets egen brændstoftank og i en reservedunk, der kan indeholde høst 10 liter.«

4. I § 2 indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. For olie, der ikke er afgiftsberigtiget efter stk. 1, 2 eller 3, indtræder afgiftspligten,

når varen tilføres andre oliebeholdere end transportmidlets egen brændstoftank. Det samme gælder for olie, der tilføres et anlæg eller en motor, der forbruger olie. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om opgørelse af den afgiftspligtige mængde.«

5. I § 14 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Den, der forbruger olie, der ikke er beskattet efter § 2, stk. 1, 2 eller 3, skal senest 15 dage efter, at varen tages i forbrug, til told- og skattevæsenet angive mængden af de varer, hvoraf der skal betales afgift.«

6. I § 15 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Den, der forbruger olie, der ikke er beskattet efter § 2, stk. 1, 2 eller 3, skal samtidig med indsendelse af den i § 14, stk. 3, nævnte angivelse indbetale afgiften af den tilførte mængde olie til told- og skattevæsenet.«
Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

7. I § 18 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Bestemmelserne i stk. 2 finder tilsvarende anvendelse på afgiftsbeløb, der skal betales efter § 2, stk. 4.«
Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 4 og 5.

8. I § 18, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »stk. 1 og 2« til: »stk. 1, 2 og 3.«

9. I § 19 indsættes som stk. 6:

»Stk. 6. Told- og skattevæsenet er berettiget til at foretage eftersyn af lokaler, beholdere, varebeholdninger og regnskabsmateriale m.v.

hos den, der forbruger eller transporterer olie, som ikke er beskattet efter § 2, stk. 1, 2 eller 3.«

10. I § 19 indsættes som stk. 7:

»Stk. 7. Toldlovens § 73 finder tilsvarende anvendelse med henblik på kontrol af den afgift, der skal betales efter § 15, stk. 2.«

11. I § 22, *stk. 1, nr. 2* ændres »§ 14, stk. 1,« til: »§ 14, stk. 1 og 3,«

12. I § 24, *nr. 2* ændres »§ 18, stk. 2,« til: »§ 18, stk. 2 og 3,«

13. I § 25 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. For olie, der ikke er beskattet efter § 2, stk. 1, 2 eller 3, hæfter forbrugeren og den, der transporterer varen til forbrug her i landet.«

§ 2

Loven træder i kraft ved bekendtgørelse i Lovtidende og har virkning fra lovens fremsættelse.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Efter EF-Domstolens dom af 17. oktober 1991 i sagen om indførsel af brændselolie som afgiftsfri rejsegods vil det være muligt at indføre brændselolie afgiftsfrit indenfor de almindelige beløbsgrænser i rejsegodsbestemmelserne. Denne dom giver således anledning til generelt at overveje udformningen af den danske energibeskatning.

Dette lovforslag ændrer olieafgiftsloven, således at princippet om, at olieafgiften opkræves i forbrugslandet fastholdes samtidig med, at forslaget respekterer EF-Domstolens dom og principper i relation til det indre marked. Systemet om, at det er forbruget, der udløser afgiften, kendes også fra elafgiftsloven og beskatningen af biler.

I overensstemmelse med Danmarks generelle energiavgiftspolitik er alt forbrug af olie i Danmark i praksis omfattet af olieafgiftsplikten, medmindre der er fastsat fritagelser. Der betales således afgift efter én og samme sats for olieprodukter i Danmark og tilsvarende olieprodukter, der tilføres Danmark fra udlandet, jf. lovforslagets § 1, nr. 1. Princippet om, at forbrug af olie beskattes i forbrugslandet har støtte i den opfattelse, som er kommet til udtryk ved vedtagelsen af Rådskonklusionerne af 24. juni 1991, med henblik på beskatning af olie i det indre marked.

Det fremgår heraf, at »salg eller overdragelse af punktafgiftspligtige varer til momspligtige (en virksomhed) eller offentligtretlige organer samt fjernsalg medfører, at punktafgiften skal erlægges i den medlemsstat, hvor disse varer faktisk forbruges.

Af hensyn til foreneligheden med miljøbeskyttelsespolitikken og politikken vedrørende offentlig sikkerhed kan mineralolier i øvrigt pålægges afgift i forbrugslandet, hvis prisforskellene som følge af de forskellige afgiftsniveauer tilskynder privatpersoner til at benytte transportmetoder, der er atypiske for privatpersoner. Som atypiske transportmetoder betragtes transport af brændstof, der finder sted på anden måde end i køretøjers tanke eller i en egnet reservedunk, samt transport af flydende fyringsprodukter på anden måde end i erhvervsdrivendes tankbiler.«

Konklusionerne forventes udmøntet i en EF-retsakt i indeværende år med forventet ikrafttræden den 1. januar 1993.

Efter lovforslaget vil den generelle regel være, at pligten til at betale olieafgift indtræder, når olien påfyldes en olieforbrugers tank i Danmark. Af administrative- og praktiske grunde skal oliefremstillerne eller oliesælgere i Danmark dog normalt stå for opkrævningen af afgiften, således at olieforbrugerne kun i de tilfælde, hvor de ikke har købt olien i Danmark, selv skal indbetale afgiften.

Private, der køber afgiftsfri olie, skal overfor told- og skattevæsenet angive og betale afgift senest 15 dage efter forbruget, hvilket typisk vil være ved påfyldning af en oliebeholder.

For at imødegå afgiftsunddragelser er der indsat en bestemmelse om, at told- og skattevæsenet er berettiget til at foretage eftersyn af lokaler, beholdere, varebeholdninger og regnskabsmateriale m.v., hos dem, der forbruger ikke-beskattet olie. Det bemærkes i den forbindelse, at f.eks. tysk fyringsolie er farvet, således at det kontrolmæssigt vil være nemt at skelne mellem denne olie og andre olieprodukter.

Administrative konsekvenser

Lovforslaget vil medføre visse mindre éngangsudgifter til trykning og udsendelse af vejledningsmateriale.

Provenumæssige konsekvenser

Lovforslaget vil ikke have provenumæssige konsekvenser i forhold til de nuværende regler.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Ad nr. 1 og 2

Bestemmelserne fastslår, at der skal betales afgift ved forbrug af olie m.v. i Danmark.

Ad nr. 3 og 4

Efter bestemmelserne indtræder pligten til at betale olieafgift, når olien påfyldes en olieforbrugers tank i Danmark. Af administrative grunde vil oliefræmstillere eller oliesælgere i Danmark dog normalt stå for indbetalingen af afgiften, således at olieforbrugerne kun i de tilfælde, hvor de ikke har købt olien i Danmark, selv behøver at indbetale afgiften.

Efter reglerne kan der også ske afgiftsopkrævning ved indførsel, f.eks. når varerne indføres erhvervs-mæssigt og derved skal fortoldes. I praksis vil der næppe være tale om betaling af afgift ved grænsen, og når Det indre Marked er gennemført, vil bestemmelsen kun omfatte varer fra 3. lande.

Ad nr. 5 og 6

Bestemmelserne fastslår, at den, der forbruger olie, der ikke allerede er beskattet, senest 15 dage efter at varen er taget i forbrug, skal indsende en angivelse af den forbrugte mængde og indbetale afgiften heraf til told- og skattevæsenet.

Ad nr. 7

Det foreslås, at der i lighed med hvad der er gældende for registrerede virksomheder, gives told- og skattevæsenet mulighed for at foretage skønsmæssi-

ge ansættelser i de tilfælde, hvor afgiften ikke skal betales af en registreret virksomhed.

Ad nr. 8

Ændringen er en konsekvens af ændringen i nr. 7.

Ad nr. 9 og 10

Bestemmelserne giver told- og skattevæsenet adgang til kontrol hos andre end registrerede virksomheder og fastslår herunder, at toldlovens almindelige regler finder anvendelse.

Ad nr. 11 og 12

Ændringerne er en konsekvens af ændringerne under nr. 5 og 7.

Ad nr. 13

Bestemmelsen fastslår, at det er forbrugeren og den, der transporterer olie m.v., der ikke er beskattet, der hæfter for afgiftens betaling.

Til § 2

Det foreslås, at lovforslaget træder i kraft ved fremsættelsen.

Uddrag af ECO/FIN-Rådets konklusioner fra 24. juni 1991

2. Salg eller overdragelse af punktafgiftspligtige varer til momspligtige (en virksomhed) eller offentligretlige organer samt fjernsalg medfører, at punktafgiften skal erlægges i den medlemsstat, hvor disse varer faktisk forbruges.

Af hensyn til foreneligheden med miljøbeskyttelsespolitikken og politikken vedrørende offentlig sikkerhed kan mineralolier i øvrigt pålægges afgift i forbrugslandet, hvis prisfor-

skellene som følge af de forskellige afgiftsniveauer tilskynder privatpersoner til at benytte transportmetoder, der er atypiske for privatpersoner. Som atypiske transportmetoder betragtes transport af brændstof, der finder sted på anden måde end i køretøjers tanke eller i en egnet reservedunk, samt transport af flydende fyringsprodukter på anden måde end i erhvervsdrivendes tankbiler.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

1. § 1, stk. 1, affattes således:

»Stk. 1. Af forbrug af olieprodukter her i landet svares afgift til statskassen efter reglerne i denne lov og efter følgende satser:

- 1) gas- og dieselolie: 176 øre pr. l.
- 2) fuelolie: 198 øre pr. kg.
- 3) fyringstjære: 178 øre pr. kg.
- 4) petroleum: 176 øre pr. l.«

2. I § 1, indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Ved afgiftspligtig olie forstås i denne lov olieprodukter af hvis forbrug, der skal svares afgift.«

§ 1. Af følgende olieprodukter svares der afgift til statskassen således:

- 1) gas- og dieselolie: 176 øre pr. l.
- 2) fuelolie: 198 øre pr. kg.
- 3) fyringstjære: 178 øre pr. kg.
- 4) petroleum: 176 øre pr. l.«

Stk. 2. Af en blanding af de i stk. 1 nævnte produkter eller disse produkter og andre varer svares der afgift af hele blandingen efter satsen på det produkt, der har den højeste afgiftssats efter denne lov, såfremt blandingen er anvendelig til fyringsformål eller som drivmiddel i motorkøretøjer.

3. § 2, stk. 1, affattes således:

»Stk. 1. Ved indførsel til forbrug her i landet af olie, der skal fortoldes, svares afgiften af den, der foretager indførselen, medmindre varerne indføres efter reglerne i § 5 af en virksomhed, der er registreret efter § 3. Der betales dog også afgift ved indførselen af motorbrændstof, der medbringes som rejsegods, bortset fra indholdet i transportmidlets egen

brændstoftank og i en reservedunk, der kan indeholde høst 10 liter.«

4. I § 2 indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. For olie, der ikke er afgiftsberigtiget efter stk. 1, 2 eller 3, indtræder afgiftspligten, når varen tilføres andre oliebeholdere end transportmidlets egen brændstoftank. Det samme gælder for olie, der tilføres et anlæg eller en motor, der forbruger olie. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om opgørelse af den afgiftspligtige mængde.«

§ 2. Ved indførsel fra udlandet af afgiftspligtig olie svares afgiften ved indførselen, medmindre varerne indføres efter reglerne i § 5 af en virksomhed, der er registreret efter § 3.

Stk. 2. Ved fremstilling her i landet af afgiftspligtig olie svares afgiften ved varernes udlevering fra fremstillingsvirksomheden, medmindre varerne efter reglerne i § 5 tilføres en virksomhed, der er registreret efter § 3.

Stk. 3. For afgiftspligtig olie, der efter reglerne i § 5 indføres af eller tilføres en registreret virksomhed, svares afgiften efter reglerne i § 7 ved virksomhedens udlevering eller forbrug af varerne.

5. I § 14 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Den, der forbruger olie, der ikke er beskattet efter § 2, stk. 1, 2 eller 3, skal senest 15 dage efter, at varen tages i forbrug, til told- og skattevæsenet angive mængden af de varer, hvoraf der skal betales afgift.«

§ 14. Registrerede virksomheder skal efter udløbet af hver afgiftsperiode og senest den 15. i den måned, der følger efter afgiftsperioden, til toldvæsenet angive mængden af de

varer, hvoraf virksomheden skal betale afgift, jf. § 7 og § 8. Angivelsen skal være underskrevet af virksomhedens ansvarlige ledelse.

Stk. 2. Afgives angivelsen ikke inden udløbet af den nævnte frist, kan toldvæsenet inddrage registreringen af virksomheden, indtil den manglende angivelse er toldvæsenet i hænde.

6. I § 15 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Den, der forbruger olie, der ikke er beskattet efter § 2, stk. 1, 2 eller 3, skal senest samtidig med indsendelse af den i § 14, stk. 3, nævnte angivelse indbetale afgiften af den tilførte mængde olie til told- og skattevæsenet.«
Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

§ 15. Afgiften for en afgiftsperiode skal indbetales til toldvæsenet inden udgangen af den måned, der følger efter afgiftsperioden.

Stk. 2. Betales afgiften ikke rettidigt, skal der betales 1,3 pct. i månedlig rente for hver påbegyndt måned fra sidste rettidige indbetalingsdag, dog mindst 50 kr.

....

7. I § 18 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Bestemmelserne i stk. 2 finder tilsvarende anvendelse på afgiftsbeløb, der skal betales efter § 2, stk. 4.«

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 4 og 5.

8. I § 18, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »stk. 1 og 2« til: »stk. 1, 2 og 3.«

§ 18.

Stk. 2. Kan størrelsen af det afgiftsbeløb, som påhviler virksomheden, ikke opgøres på grundlag af virksomhedens regnskaber, kan toldvæsenet foretage en skønsmæssig ansættelse af afgiftstilsvaret. Afgørelsen skal indeholde oplysninger om den i stk. 3 nævnte klagegang.

Stk. 3. Afgørelser efter stk. 2 kan af virksomheden indbringes for det i § 24 omhandlede nævn. Begæring om indbringelse for nævnet skal være fremsat over for toldvæsenet senest 4 uger efter, at virksomheden er gjort bekendt med afgørelsen.

Stk. 4. Betales afgiften i de i stk. 1 og 2 nævnte tilfælde ikke rettidigt, skal der betales 1,3 pct. i månedlig rente for hver påbegyndt

måned fra den 1. i den måned, i hvilken beløbet skal betales af virksomheden, dog mindst 50 kr.

9. I § 19 indsættes som stk. 6:

»*Stk. 6.* Told- og skattevæsenet er berettiget til at foretage eftersyn af lokaler, beholdere, varebeholdninger og regnskabsmateriale m.v. hos den, der forbruger eller transporterer olie, som ikke er beskattet efter § 2, stk. 1, 2 eller 3.«

10. I § 19 indsættes som stk. 7:

»*Stk. 7.* Toldlovens § 73 finder tilsvarende anvendelse med henblik på kontrol af den afgift, der skal betales efter § 15, stk. 2.«

§ 19.

Stk. 5. Toldvæsenet er berettiget til at foretage eftersyn af varebeholdninger og regnskaber m.v. hos de i stk. 4 omhandlede virksomheder.

11. I § 22, stk. 1, nr. 2 ændres »§ 14, stk. 1,« til: »§ 14, stk. 1 og 3,«

§ 22.

2) overtræder § 3, stk. 1, § 11, stk. 4, § 13, stk. 1, 2, 3 eller 4, § 14, stk. 1, § 19, stk. 2, 3 eller 4, og § 28, stk. 3 eller stk. 5, 1. pkt.

....

12. I § 24, nr. 2 ændres »§ 18, stk. 2,« til: »§ 18, stk. 2 og 3,«

§ 24. Det efter § 37 i merværdiafgiftsloven nedsatte nævn har den endelige administrative afgørelse af:

....

2) Klager over de af told- og skattevæsenet efter § 18, stk. 2, og § 26, stk. 2, 2. pkt., truffne afgørelser.

13. I § 25 indsættes som stk. 2:

»*Stk. 2.* For olie, der ikke er beskattet efter § 2, stk. 1, 2 eller 3, hæfter forbrugeren og den, der transporterer varen til forbrug her i landet.«

§ 25. For betaling af afgift efter loven hæfter den, der som ejer, forpagter eller lignende driver virksomheden for egen regning.